

Piotr Nitecki, *Biskupi kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 29

Betański Antoni Wacław, (1714 – 21 I 1786) koadiutor i biskup przemyski. Duchowny czeski, kanonik w Hradcu i Starym Bolesławiu. Od ok. 1755 r. przebywał w Polsce. Proboszcz w Słocinie, Goniądzu i Tyczynie, pisarz hetmana J. K. Branickiego. 2 IV 1781 prekonizowany biskupem tytularnym Troas i koadiutorem bpa J.T. Kierskiego w Przemyślu, sakrę biskupią przyjął w sierpniu 1781 r. w Starej Wsi. Rządy w diecezji przemyskiej objął 3 III 1783. Ustanowił konsystorze: przemyski i zamojski, uporządkował administrację kościelną diecezji, przeprowadzał wizytacje parafii i dbał o wykształcenie duchowieństwa. Lojalny wobec władz austriackich, zwolennik reform kościelnych cesarza Józefa II, pierwszy rektor Uniwersytetu Lwowskiego (1784).